

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Brassó, színház-utca 123. sz. a.
Kőrodi-féle ház, II. lépcső, I. em.,
hol a szerkesztő hétköznapokon délelőli
9-11 óra között,
Bologna, hester-utca 325. sz. a.
hol minden délután található.
A lap szellemi részét illető min-
den közlemény, valamint
az előfizetési pénzek és hirdetések
hérmentesen ide küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

BRASSÓ

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.
MEGJELENIK HETENKÉNT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

Hirdetések felvételnek: Brassóban a kiadóhivatalban; Budapesten: Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus), Dukas és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát; Bécsben: Daube G. L. s társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukas M.; Berlinben: Rudolf Mosse; Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetési irodájában.

49. szám.

Brassó, Szombat, április 30-án.

III. évfolyam 1887.

Előfizetési felhívás

„BRASSÓ” második évnegyedére.

Lapunk 1887. április elsejével a második évnegyedbe lépven, ezennel új előfizetést hirdetünk. — Eddigi t. előfizetőinket kérjük tisztelettel: szíveskedjenek előfizetéseiket megújítani, minthogy lapot csak úgy küldhetünk, ha az előfizetési díjak rendesen beküldetnek.

A hazafias cél iránti tekintetből kérjük lapunk szíves terjesztését.

Előfizetési árak:

Egy negyedévre (ápr.—jun.) 1 frt 80 kr.

Félévre (ápr.—szept.) . . . 3 „ 50 „

Három negyedre (ápr.—decz.) 5 „ 30 „

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal küldendők a „Brassó” kiadóhivatalába.

Kiváncra bárkinek mutatványszámmal készségesen szolgálunk.

Mint eddig, — úgy ezentúl sem fogunk kimélni semmi anyagi áldozatot, — csak kérjük a t. közönség b. tömeges előfizetését, mit remél

a „BRASSÓ” szerkesztősége és kiadóhivatala.

Brassó, 1887. április 30.

Sajátságos áramlat indult meg újabban az osztrák tartományokban Magyarország ellen. Politikai tekintetben — természetszerűleg — a legszebb összhang áll fenn a két állam között. Csak társadalmi téren mutatkoznak igen szomorú, sőt talán mondhatnók, végzetes tünetények.

Csehország a középpontja ezen magyarellenes mozgalmaknak. Onnan indul ki az áramlat, mely azonban — sajnos — villámgyorsasággal terjed el a többi tartomány lakossága között is.

A csehek első sorban a magyar liszt ellen agítottak és kimondták a „hazaárulás”-t arra, ki elég merész lenne ezentúl az átok alá helyezett magyar lisztet vásárolni. Csakhamar rájöttek arra is, hogy a pilseni sör mellett beveszi a cseh gyomor a magyar bort is, s ezt is kiközösítették és legutóbb hasonló sors érte a magyar agyagipart. A cseh hazafias liga kijelenté, hogy nem is nevelhet valódi csehek az az asszony, ki a magyar koronával díszített fazékba főz családjának eledelt.

Csehország védegyleteket létesít Magyar-

ország terményei ellen. S ebben követik már most Felső-Ausztria, Illiria s Karinthia is, és így sorban majd talán minden tartomány.

A felső-ausztriai s salzburgi molnárok a napokban szintén gyűléseztek e tárgyban. Vagy 200 képviselő vett részt az értekezleten. Elhatározták szövetkezetet alakítani a behozott liszt ellen. Már pedig ki visz be Ausztriába lisztet? Magyarország. — Hogy mikép gondolják ők ezt létesíteni a fennálló vámközösség mellett, azt nem tudjuk, de elvégre is ez az ő dolguk. A liszt után fog következni a magyar bor, ezután nyerstermékeink; szóval Ausztria társadalmának igen nagy része hadat izent a magyar iparnak s termelésnek.

S mindezt miért? Mert a magyarokon szenvedett hajótörést a csehek azon újabb követelése, hogy a papírpénz szövege nemcsak magyar s német, hanem cseh is legyen.

Kétségtelen, hogy e mozgalom igen nagy horderejű. Azt sem tagadjuk, hogy nagy anyagi hátránnyal bír Magyarországra. Csakhogy ez a hátrány elvégre mégis csak pillanatnyi. Addig tart, míg a magyar társadalom is meggondolkodik s a „Jó napot”-ra „Fogadj isten”-nel felel.

Vajjon azok a fanatikus chauvinisták, vagy chauvinista fanatikusok gondoltak-e a retorziókra? Vajjon Csehország s általában Ausztria nem tiszter oly nagy hasznót huz Magyarországból iparczikkei után, mint mi tőlük nyersterményeinkből? Ha a húr tulságosan feszítették, elpattan. Ha az osztrákok és csehek idejekorán nem vonják be a vitorlákat, nagyon félős, hogy a magyar társadalom elveszti türelmét, a bárányból is farkas lesz s agitációt kezd az osztrák ipar ellen. — Mit fog csinálni Ausztria s a hozzátartozó tartományok, ha Magyarországon kiadatik a jelszó: „Le az osztrák iparral!”

Mit fog tenni, ha a magyar közönség nem vásárol többé osztrák posztót vagy vásznat, csehországi üveget s agyagedényeket s egyáltalában semmit, a mi csak ausztriai? . . . Meg fognak fulni saját zsirjokban. A magyar ipar csak örvendene ennek. Meg volna mentve legveszélyesebb versenytársától. — Azt persze elfeledik az osztrákok s csehek, hogy az iparukat Magyarország teszi nagygyá, itt van a fő fogyasztó-piaczuk. Behoznak mindent vámentesen s elfojtják csirájában is a magyar

ipart. Mindazonáltal a magyar közönség soha ily természetellenes mozgalomhoz nem folyamodott. Pedig ha megtette volna, bizonyára nem holmi chauvinizmus indítja vala arra, hanem csak saját érdeke: a hazai ipar s kereskedelem emelése.

Mert azzal egyszersmindenkorra tisztába kell jönnünk, hogy az osztrák ipar versenyének megszűnte avagy csak korlátozása is nagy áldás volna hazai iparunkra nézve. Miért nem létesül nálunk, vagy legalább csak nehezen, nagy gyáripár? Mert veszélyeztetve van a már létező s virágzó osztrák gyáripár versenye által. S mindezt azok a vakbuzgó agitátorok nem látják, vagy legalább nem akarják látni.

Egy része az osztrákoknak, az az elem, mely minden időben józansága s higgadt megfontoltsága által tint ki, észrevette már azt az örvényt, mely felé azok az izgatók terelek az osztrák ipart. Sőt az alsó-ausztriai iparegyesület már is felemelte tiltakozó szavát az ily irány ellen. Legközelebb nagy gyűlés is lesz e tárgyban, hogy megakadályoztassék a csehek s egyes gazdasági körök ezen gyűlöletes mozgalmá.

Épen jókor. Mert ha soká folyt volna még ez a borzasztó hecsezés, bizony mi sem maradtunk volna vesztég.

Sőt már most is azt mondjuk: várjuk be az alsó-ausztriai iparegyesület értekezletét s annak közvetlen következményeit. Ha azok sem elégitenek ki minket, ha az sem képes teljesen megakadályozni ama kóros mozgalmat, — akkor feleljünk mi magyarul az osztrák és cseh uraknak. Tűzzük ki a zászlót mi is, írjuk arra e jelszót: ki az osztrák s cseh iparral! Ez a leghathatósabb módja lesz a hazai ipar gyors emelésének s fejlesztésének, de egyúttal a legdrasztikusabb orvosság a cseh s osztrák uraknak is.

Belföld.

Brassó, ápr. 29. (A quotabizottság.) A magyar quotabizottságnak Szilágy József koronaán elnöke alatt 27-én délután 1 órakor tartott ülésén Falk Miksa előadó felolvasta a bizottsági jelentést mely változatlanul elfogadtatott. Ezután a bizottság közönetet mondott Falk Miksa előadónak a jelentés kitűnő megszerkesztéséért, s a tárgyalások folyamán kifejtett buzgó működéséért. Ezzel a bizottság befejezte működésének.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

Felhő Klári.

Eredeti népszínmű, írta Rátkay.

A népszínmű-irodalom újabban óriási lendületet nyert. Mig Szigligeti és Tóth Ede idejében alig próbálkoztak meg a népszínmű írással, addig ma nem győzi az ember végig ásitani a rendkívül nagy számban jelentkező darabokat, melyeknek csak a címük új, de alakjaik, történetük, hogy a legszelidebb kifejezéssel éljek, kölcsönözött. Pedig a magyar népeletnek rendkívül sok, még eddig fel nem dolgozott karakteristikus vonása van, melyek egy igazi tehetségnek kiapadhatatlan forrásként szolgálhatnak; azonban a mai realistikus korban, kevés igazi lángész, ritka az ihletett tehetség s hogy ez mind igaz, mi sem mutatja jobban, mint a jelen népszínmű-irodalom, mely csupán gyári munkát produkál.

Rátkay László műve sok tekintetben kivétel e rendes chablon alól. Rátkayban van poétai érzék, tud megkapó jeleneteket festeni, nyelvezete szép, virágos, sőt talán nagyon is virágosnak tetszik az egyszerű nép ajakán

A száz arany pályadíjjal kitüntetett „Felhő Klári” című népszínmű meséje röviden a következő:

Aba Györgyné Felhő Klári és Katicza árvaanyákat örökbe fogadja. A lányok régen elveszített

anyjuk helyett édes anyát találnak Aba Györgynében, s talán az igazánál is jobb, elnézőbb atyát Aba András molnármesterben.

Aba András egyedüli fia volt özv. Abánérnak s darab kezdetén gyászolja még elhunyt nejét. Fátyol Ferkó, Abák távoli rokona, ki előbb a szép Violáné asszonynál fogadott szolgálatot, — a mikor észrevette a növekedő Felhő Klárit, járatos kezdett lenni a házhoz — és nemsokára megszerette a leányt s ez őt. Fátyol Ferkó megkéri a leányt s azt neki oda is adják.

Eddig tart az expositio. Az esemény eddigi menetén minden természetes, minden követi a világrend szoros törvényeit.

Aba András apailag gondoskodik a leányról, átírta Klárra vagyonának egy részét, kiad neki bérbe egy korcsmát is, gondoskodik minden lehetőről, hogy megóvja gyámleányát minden gondtól; de a rendkívül nagylelkűségbe belevegyül Aba Adrásnál, a végtelen fájdalom érzete is — ő szereti gyámleányát Klárit. Szerette még akkor, midőn neje élt s új erővel érezte szerelme nagyságát, midőn neje meghalt. Szabad lett. Láta maga előtt a kis leányt, a kit ő nevelt fel egy mélyen érző, nemes szív szerető gondoskodásával s a ki őt atyjaként tisztelte, atyjaként szerette; s a tudat, hogy a leány benne csak az atyját látja s az a féltelme, hogy visszariadna tőle a leány, ha tudná, hogy

mikor Aba András homlokát atyai csókokkal illeti, az a csók a lázas, szerető szív csókja, mely mondhatatlan szenved; lelkiismeretének amaz ellenvetése, hogy neki nincs joga ez ártatlan tapasztalatlan ifjú leány életét az övéhez kötni, visszatartja őt, valahányszor beakarná vallani Klárinak szerelmét.

Aba Adrás Klári iránt érzett szerelme képezi a bonyodalom kiinduló pontját. Aba küzd a szerelem ellen, de a körülmények e mellett t küzdenek s e harc végig az egész darabon.

A darab szorosan véve nem a Klári története, mert daczára annak, hogy a második felvonásban Klára lép előtérbe, a főszereplő mégis Adrás marad. Felhő Klári férjhez megy Fátyol Ferkóhoz, de útját nem kíséri boldogság. Fátyol Ferkó csak visszajár előbbi szeretőjéhez Kolánéhoz, ott tölti minden éjjelét s az Aba András adta vagyont Violánéra költi. E titkot felfedi a búsuló asszony előtt Rökkáné, egyike azon alakoknak, kik arra valók, hogy kedvező alkalmal eláruljanak titkokat, melyekre nagy szükség van, mert egyébként a darab sohase érne véget. Az asszony kit férje mellőzése eddigis bántott, most, midőn megtudja az igazi okot, hogy a mig ő könyezik itthon, férje addig Violáné gömbölyű vállaira hajtja le mámoros fejét; feltámad benne is asszony, az az asszony, kinek tiszta szerelmét eldobják, hűségét megvetik, szépségét nem veszik észre, az asszony, kinek vetélytársa van.

Brassó, ápr. 29. (Vámszerződés.) A lapokat az „I. E. nyomán az a hír járta be, hogy május 1-én megnyílik a vám Romániába. Illetékes helyen lett kérdészködés alapján állíthatjuk, hogy ez ideig Romániával semminemű szerződés létre nem jött s ha egyáltalában a vám megnyílásáról lehet szó, úgy az az élő állatok és állati nyerstermények behozatalára vonatkozik, melyekre nevezve marhavész miatt még mult évben szoros határzár rendeltetett el. Ez a határzár fog megszűnni. Mi óhajtanók leginkább, ha vége volna már a vámháborúnak, — mert ez rögtön más életet teremtené nálunk is.

Brassó, ápr. 29. (Külgügyi politikánk.) Kálnoky gr. a legutóbbi katonai tanácskozáson, mely a mult szerdán tartatott meg, részletes jelentést tett a jelenlegi helyzetről, a mely nagy benyomást teti a királyra Tisza és Taaffe miniszterekre. Vázolta a mult év ősze óta felmerült eseményeket s azt állította, hogy az osztrák-magyar politikának sikerült a válság olyan fejlődését, a mely a monarchia érdekeire káros lehetne, elkerülni, a nélkül, hogy más eszközökhöz nyúltak volna, csak békességghez. A külgügyi miniszter érintette Ausztria-Magyarország viszonyait Németországhoz, Olaszországhoz, Oroszországhoz, valamint a többi nagyhatalmakhoz, s kijelentette, hogy a helyzet az egész vonalon javult.

K ü l f ö l d.

Brassó, ápr. 29. A még mindég felszínen lebegő Schnaebele-ügy, mint látszik, még jó távol van attól, hogy mint elintézett, levétesse a napirendből. Berlini jelentések szerint újabb vizsgálatot fognak ez ügyben elrendelni s ez ismét hosszabb-rövidebb időt fog igénybe venni, pedig minden érdek a lehető gyors elintézést igényelné. A „Politische Nachrichten“ szerint az az eddig még nem tisztázott kérdés, hogy Schnaebele a német rendőrtisztviselő felszólítására lépett-e a német területre vagy sem — mindenesetre nagy fontossággal bír és a „Politische Nachrichten“, ugymond, teljesen osztozik a „Times“ párisi tudósítójának nézetében, hogy a felszólítás, ha megtörtént, „sant conduit“ jellegével bír, minél fogva a letartóztatás nem is volna érvényben tartható, ha Schnaebele ily okból jött a német területre át.

A bolgárok ügyében még semmi fordulat nem állott be. Nelidov javaslatairól, melyeket a bolgár kérdés megoldása tárgyában tett, s a melyek alapját képezték a porta és az orosz nagykövetség közötti tanácskozásoknak, azt beszélük, hogy Nelidov első sorban a regensség visszalépését követelte. E javaslatok szerint, a portának, mint szuverén hatalomnak rendkívüli biztost kellett volna Sophijába küldeni, ki a kormányzási hatalmat a minisztérium tagjaival közösen gyakorolta volna. Kötelessége lett volna továbbá a sobranje feloszlatása. Beszélük, hogy a javaslatokról a porta úgy vélekedett, hogy azoknak praktikus eredményük aligha lehet, s ezért a tanácskozások megakadtak, a nélkül, hogy formálisan félbeszakítottak volna. A porta-körökben azt hiszik, hogy a kérdés megoldása nem tart sokáig.

Román lapszemle.

A „Gaz.“ és utánna a „Tribuna“ kevélyen feldicsekednek, hogy milyen elmésen kijátszották a bras-

sói zsunik husvét harmadnapján a belügyminisztérium az idegen országok színei hordozása ellen kibocsátott ismeretes két rendeletét.

„Az atyai kormány kegyéből kénytelenek voltak — tricolor — szalagokkal, némelyek piros, mások sárga és ismét mások kék szalagot hordottak, folyvást olyan sort képezni, hogy három színű — tricolort — mutassanak.“

Cak azt felelték el a „Gaz.“ és „Tribuna“ megemlíteni, hogy ez az elmés találmány nem a zsunik fejében született. Mindenki tudja, hogy a tricolor eltiltása után azonnal látható volt s látható ma is az itteni gör. kel. középiskola tanulóinak sipháin. Nem a zsuniké tehát e találmány érdeme. Egyébiránt a románokra nézve másképen oly szomorú időkben is, milyenek most a „Gaz.“ szerint reájuk nézve járnak, a zsunik a locspoces idő daczára jól mulattak. Válgék egészségükre.

Nagyobb veszedelem fenyegeti a magyarokat ennél a tricolor komédiánál a Tribunában. Törökök, lengyelek és magyarok mind egy huron pendülnek és sorsuk a kikerülhetetlen pusztulás. Hát mi, ha nemi s mondaná ezt csaknem mindennap négy év óta a „Tribuna“, könyv nélkül is tudjuk azt, hogy ő egy kanál vízbe belefojtaná a magyarokat; csak az a nagy szerencsétlensége a Diamandi-forrásnak, hogy nincs annyi vize s nem lesz ennek a zavaros víznek soha annyi ereje, hogy elhordjon innen minket.

Mi baja megint a tribunistáknak velünk? Az, hogy az E. M. K. E. munkát adott s ad az iparosoknak s azt is jól tudjuk, hogy a munka kiosztásnál nem tekint a nyelv vagy faji eredetre, hanem azoknak osztja ki, a kik kellő biztosíték mellett képesek vállalkozni.

A „Tribuna“ szerint a kultúregylet kedvez a magyar iparosoknak, pedig hát üldöznie kellene ám ezeket, és nyomást gyakorol a nem magyarokra. Ez szerinte nagyon is érthető. A „magyar állam“ és „magyar társadalom“ alatt azt kell érteni, hogy kedvezni kell a magyar fajnak, akadályozni kell mindenben a nem magyarokat. Ez a magyar társadalom és állam táplálja az elesett nemeseiket, az összes proletár írókat csak is a magyar faj érdekeit tartja szem előtt.

Ez így aztán nincs a maga helyén, a Diamandi-forrást is táplálni kellene, hogy nagy árvízzé növekedvén, támogatásunk által vihesse ki, hogy elseperjen innen minket. Már mi a tribunisták kedvéért nem fogunk meghalni, ez egyszer bizonyos. Hogy a kultúregylet a munka kiosztásnál faji érdeket tartott volna szem előtt, ez olyan állítás, mely a világ előtt megbélyegzi a tribunistá írókat.

Van azonban a tribunistáknak egy lelki vigasztalásuk és ez az, hogy mi magyarok minden támogatás daczára attól félünk, hogy nem élünk meg, hogy kétségbe esünk, ha a szabad versenyre gondolunk. Mi lesz akkor, ha ez eljövend s mi lenne belőlünk, ha oda jutnánk, a hol ők élnek.

Ennyi badar beszéd után, még egy tollvonást sem vesztegetünk. Csak is annyit jegyzünk meg, hogy a tribunisták irmodorával tisztességes magyar toll nem pályázik, s hogy ne fájjon a feje érettségünk a Tribunának. A lengyelek és törökök pedig nem vesznek tudomást a „Tribuna“ hőbortjairól, őket e miatt nem irigyelhetjük.

A szebeni „Telegr.“-nak Hátszeg vidékéről írják:

„A napokban meglátogatta Molnár Sándor altanfelgyelő az itteni községi és állami iskolákat s egyuttal a felekezeti iskolákat sem mellőzte, hanem mindenütt kifejezte elégtelenségét a felett, hogy nagy a szegénység; azonban még nagyobb a közönyösség, tudnyaság s a meddig csak mindig sirunk, de kezzeinket összedugjuk, a dolgok jobbra nem fordulnak.“

Ilyen őszinte sorokat román lapban ritkán olvasunk s épen ezen siettünk itt is nyilvánosságra hozni.

Hát a „Gazeta“ mit csinál? Alszik? — Oh nem. Közli a klubok összehívóit, hogy válaszszeretnek a szebeni értekezletre képviselőket. Hát azután mi lesz, Activitate-e vagy passivitate? No erről hallgat az írás. Hanem az abrudi havasokról az aktivitás szele fujdogál.

A világ fel nem fordul akár így, akár úgy határozand a szebeni értekezlet, de minden ember, a ki a hazánkban lakó románság sorsát szívében hordja, hogy gondolkodik, hogy elég volt már az a komédiázó passivitate s ideje volna, hogy activitasba lépjenek azok is, kik tényleg úgy is azok voltak legalább suttynban. Czenkalji.

Az E. M. K. E. segélyző működésének elvei.

— A szakosztályok 7-es bizottságának javaslata, egyhangulag elfogadva az igazgató választmány 1887. évi ápr. 12-iki gyűlésén. — (Folytatás.)

Ha Csikmegye konstatálja, hogy Al-Csikban bő kender termő hely levén a fonógyarak föllállítása volna szükséges; Felcsikban a juhtenyésztésen, mely megdöböntő mérvben csökken, gyapju-fonók, tejszövetkezetek létesítése idézne elő lendületet; ha ugyane megye két zászlóalj sorhadi katonaság elhelyezését kéri a határszél biztosítására és a pénzforgalom lendítésére; ha Gyergyó a kivándorlás főokát az Oláhországban kínálkozó könnyen megélhetésben és a székely képzelemnek könnyen kalandos gazdagodási tervekre csábíthatóságában találja és erős színekkel rajzolja a családi kötelek bomlását, az elfajulás harapozását a könnyű kiköltözés miatt, holott otthon munkálkodva ez elő nem fordulna; ha Háromszék szomorúan konstatálja, hogy tekintettel arra, hogy a határszélen Sómezőtől kezdve egy oláh öv kerekedett, szeretné ha Prázmár község által a Schmerling korszak alatt szerzett temes havasrészt háromszéki gazdák által visszaváltatnék; ha ugyane megye a sepsi-szt.-györgyi Első Székely Szövőgyár támogatását kéri; ha Brassó, Kézdi-Vásárhely, Fogaras, Szeben, Szászváros, kézműiparának a katonaság szükségleteinek fedezése útján eszközölhető megsegítését és a vámháboru által ejtett sebek orvoslását ajánlják az illető területek fiókjai; ha a gazdasági téren a magyar birtok eladósodását constatálják több megyében, és mindennekfelett a közlekedésnek Székelyföldön vasutak létesítése által való fejlesztését égető szükségnek hirdetik a székely fiókok: mindezek oly feladatok, melyek az egyleti teendőik egész halmazát tárják föl és bizonyítják, hogy az egyletnek miy sokoldalú tényezőt kell felkarolni, hogy nemzeti hivatását betöltsse. Megtette idáig is a magáét. Az újabb hadiszükséglet fedezésében hazarészünk kis ipara érdekében az eddigi állapotokhoz képest szép eredményt vívott ki, mint az már köztudomásu dolog.

Erdélynek iparos ország-részé tételeiben munkált

Kok ané elmondja azt is, hogy Aba András szerelmes Klárába, de Klára ezt alig hallja, legalább e nagy újság elmondására nem felel semmit, (pedig mintha lehetett volna arra felelni valamit!) E közben hazajő a férj részegen, muzsikaszóval, nejjével goromba, durva, de midőn könyekbe fulva látja térdelni a Madonna kép előtt, feltámad benne egy sugár a régi szerelemből, bocsánatot kér nejétől, és látszólag kibékülnek, miután Ferkó a Madonna képre megesküszik, hogy neki Violánéval nincs viszonya. Az asszony megnyugszik ebben.

Eközben belép Aba András, a ki előtt eltitkolnak mindent; de Aba még se nyugodt: ő tudja azt, hogy Ferkó Violánéhez jár.

Ferkó arra kéri nejét, hogy ha Kóláné be talál épni ma korcsmájukba, ne vegye észre, ne beszéljen vele. Klára erre kimegy, mire betoppan Violáné, ki azt követeli Ferkótól, hogy hagyja ott a feleségét s legyenek egészen egymásé. Ferkó kéri, hogy hagyja el s ad neki egy virágot, mely egy papiros-bankóba van bekötve, s azután elmegy. Ferkó távozta után Violáné észreveszi, hogy őt az ki akarta fizetni; ily állapotban találkoznak Klára és Violáné, a csetepaté készen. Violáné Klára arczába vágja, hogy Ferkónak a szeretője. Ferkó, ki a nagy zajra berohan, hallva a vádat, tagadja, de Klára menni készül. Ekkor Ferkó a férj jogaira apellál s nem akarja engedni nejét; de

ott van Aba András, ki a földre sújtja Ferkót s Klára hazamegy. — Klárát és Ferkót ki akarják békíteni s Aba András anyjának megígéri, hogy ő is megkísérti kibékíteni a fiatal párt.

András várja a ház előtt Klárát, hogy rábeszélje a visszamenetelre; de nem tud ellentállani annyi fájdalomt szenvedett szívé zaklatásának s megvallja, hogy szereti Klárát és Klára is megvallja, hogy e szerelem kölcsönös. De a becsületes Aba lelkében felvilan egy szerre a valóirtóztató volta; hiszen ő nem veheti el most Klárát, szeretőjévé pedig nem akarja tenni. — Mikor anyja kijöve, megkérdi, hogy mint végezte el az ügyet, Aba azt feleli: „Klára megbocsát s vissza fog menni férjéhez!“ Utóbb jó Violáné, kinek Klára, kértére, megbocsát.

Férje is eljő s mikor meglátja Andrást, reá rohan e szóval: „Csábító!“ — s meg akarja ütni. A két férfit elválasztják.

— Visszajössz-e hozzám? — kérdi Ferkó nejétől.

— Soha! Inkább megyek a Dunának! — s daczára András hívásának, Klára menni készül. Ferkó előrántja pisztolyát, rálő Klarára, kit a golyó vállon ér, s aztán magát lövi meg.

Ezzel a darab véget ér.

Mindenekelőtt felmerül előttünk az a kérdés, hogy vajon e népszínmű, az elnevezés igaz értelmé-

ben az-e? vajjon e darab a nép örömeinek és fájdalomának hű tükre-e? vagy csak olyan az egész, mint a „Borsszem Jankó“ szalon-betyárja, mely csak a betyárruhát viseli, de modora, gondolata a parquetten érzi magát otthonosnak? Tagadhatatlan, hogy e kérdésre határozott feleletet nem adhatunk, mert míg egyes jeleneteiben megkapóan látjuk a népérzület kifejezését, addig más jelenetek erősen emlékeztetnek a fent említett szalon-betyárra.

Maga az esemény érdekes, bonyodalma fokozottan és ügyesen van szöve, — csupán a megoldás az, mely némiképp kifogásolható. A vég erőszakosan van csinálva; a költő minden áron hatni akar s erre jó eszköz nála a puskapor. S valóban, ha kissé mélyebben mérlegeljük az egész eseményt, egészen érthetőlenné lesz előttünk a Klára megsebesülése. Vétkezett e Klára, — nem! Mint fiatal leány megszereti Fátyn Ferkót, mint asszony hű a férjéhez, szereti, gondozza azt az embert, kinek hozzát egy jó szava sincs; s mikor megtelik számára a keserűség pohara, míg akkor sem hagyán ott a férjét, ha Violáné őt vérg nem sérti s ha Aba közbe nem veti magát.

Vétkezett-e Klára? Van-e az erkölcsi világnak oly törvénye, mely egy tisztességes, erényes asszonyt arra kényszeríthetne, hogy a töviskoszorút hordja fején egy egész életen át, holott ez csak véres sebet ver lelkén, a nélkül, hogy hordozása által legalább egy lélek lenne feloldva szenvedéseitől.

eddig is legtöbbet az E. M. K. E. Első volt, ki a nemzet és az ország társadalmá előtt fölfedezte az erdélyrészi ipart, országos agitációjával útját törte a belforgalomnak s állandó belfogyasztást inaugurált. A vámharcz kitörésekor sietett állam és nemzet figyelmét ezerszeres fölhevítések megkeresések, a nyilvánosság útján való fölvilágosítások által felénk fordítani. Az E. M. K. E. indította meg tagjai által az 1886. ápril. 12-iki ülésből a kolozsvári iparkiallítás, mely augusztusi közgyűlésünk alkalmával az egész országból összesereglett tagok előtt száz és száz iparunk bemutatója volt. Az E. M. K. E. szedte először rendbe iparunk termelő képességének képét, megbízottak utaztatása s az összes városok iparosaival való gyűlésezések által. Az országból jövő megrendelések ezreit közvetítette, az ipar és kereskedelem propagálása végett a titkárt szaklap vezetésére hatalmazta föl s főleg az egyesületnek köszönhető, hogy a vámharcz általában nem sújtó, hanem a belfogyasztás felébresztése által messzi időkre kihatóan előnyünkre szolgál. Az E. M. K. E. védegyelet nélkül a honi ipar védelmét divattá tette a hazában. Ki van mondva egy legközelebről rendezendő fővárosi erdélyi bazár, az augusztusi közgyűléskor S.-Szentgyörgyön tartandó székely kiállítás ügye: mindkettő meg is indítva már. A népfölkelés felszereléseiből a kormánytól 150,000 frt. áru munkát nyert meg kisiparosaink számára. Az iparosok szünetlenül kérelmeikkel, bajaikkal fölkeresik az E. M. K. E.-t, s az egyet mindannyiszor közvetít. Az iroda hónapokon át minták raktára s anyagok expedíciója volt. A közgazdasági szakosztály ismételt tanácskozott ipari kérdések felől, melyek hozzájárultak magunk felismeréséhez s jövőben váró teendőink képének tisztázásához. A legtöbb fiók saját hatáskörében propagandát csinált iparunkért.

(Folytatása következik.)

Tanügy.

— Hivatalos rész. —

Sz. 515.—1887. Kis- és Nagy-Küküllőmegye kir. tanfelügyelőjétől

Kis-Küküllő megye valamenyi néptanítójának.

A hazai közmívelődésnek azon népoktatás lévén alapja, melynek rendezéseért, fejlesztéseért az országnak minden tényezője áldozatkészséggel fáradozik; törvényhozás, államkormány, vallásfelekezetek, irodalom, mindanyian kezét fogták a népiskolák fejlesztése érdekében, s kiket követni, támogatni, magasztos eszméjüket létesíteni s megteremteni közvetlen elhivatása azoknak a tanítóknak is kötelességök elküldetésök érdekében mindent megtenni.

A legegyszerűbb tanítónak is szüksége van a korral haladni; pályatársai, előjáróival, ügybuzgó emberekkel megismerkedni, érintkezni, eszméit ismereteit kölcsönösen kicserélni, és így együttes akarattal közreműködni az annyira hangoztatott és valóban fontos népnevelés ügyén.

Ezen cél megvalósítására adott jogot a törvény, hogy „tanító egyletek” alakíttassanak; azoknak ügyei működése szabályosan folyjanak s ellenőriztessék az arra hivatott államkormánytól:

Ilyen „néptanító egylet” Kis-Küküllőmegyében már régen alakult; s annak látogatását maga a megye jeles alispánja is pártfogolni sziveskedett; de hogy az működését még üdvösebben folytathassa, szükséges annak alapszabályait a kor haladása és azóta országosan megállapított rendszer szerint újra szabályozni; s ez által újabb életre ébreszteni.

Ezen indokkal hívom fel a tanító urakat, hogy

És ime a darab végén Klárát Fátoly Ferkó piztolya vállán sebzí, felzaklatott lelke szenvedéseire társul szegődik a testi fájdalom, tehát bűnhődik bűn nélkül. Hol marad a költő igazságszolgáltatás?

De egy alak sem ri ki az egészről annyira, mint az Aba Andrásé. Hiszen ez egy hős, egy mátyás; csodájára járhatna Tancréd s bátorságot tanulhatna tőle Mucius Scaevola. Az az egyszerű molnár ember, a ki alig lehet harmincz éves, teljesen szent ember, oly lelki erővel rendelkezik, hogy ezer bilincsbe tudja verni szívének minden szenvedélyes jalkiallítását s csak akkor jut eszébe, hogy ő is ember, mikor az első felvonás végén egy monologot morzsol el a fogai között. — Mutassatok nekem egy ilyen embert, melyről az Új-testamentom legendái beszélnek; mutassatok nekem egy ilyen embert, a ki, midőn lelke a megőrzítő harag viharában háborog, parancsolni tud magának s képes ajkán oly szavakat kiejteni, melyek éles törként sebzik meg saját szívét.

A drámai jellem fő kelléke: hogy emberi legyen! ne bírja az angyal minden tulajdonát, a nélkül, hogy lelke ez összhangját meg ne zavarja egy rossz vonás. Az embernek vannak erényei és hibái,

f. évi május 6-án Dicső-Szentmártonban d. e. 9 órakor a fuiskolában tartandó tanítói közgyűlésen megjelenni sziveskedjenek, s egyszersmind felkérem, hogy nevemben minden tanügybarátot, de különösen a lelkész urakat felekezeti különbség nélkül, meghívni el ne mulasztassák.

Segesvár. 1887. évi Ápril hó 23-án.

Horváth László.
kir. tanfelügyelő.

Magyar színeszet.

A csütörtökön színrehozott „Üdvöske” előadása jobb volt, mint az egy nappal előbb adotté. Audran zenéje elég tetszetős, dallamos; különben is kevés ez operetben a zenei részlet. Inkább énekes bohózat, mint operette. A szereplők játékát illetőleg meg kell jegyeznünk, hogy az kissé nyers s egyenlőtlen volt. A nyugodtabb jelenetek elmosódtak, míg a mozgalmasság jelenetek ríktók voltak. A naturalisztikus játék tipikus képviselője Deák Péter ki az életből ellesett ugyan, de ellentétes elemekbe egyöntetűséget ez alkalommal nem öntött. Ha valaki ugyanazt a személyt majd lágy szívű s higvelejűnek, majd phlegmatikus szellemesnek, majd keresetlen egyszerűnek tünteti fel, majd megfedkezve, hogy fejedelmet kell ábrázolnia, zsidói nyelven kezd beszélni: akkor alakításának egyes mozzanatai lehetnek ugyan sikerült, de az egész alak lehetlenné válik. Érdekes Deákkal szemben Szigeti L.-t megfigyelünk. Ő is sokat tanult Blahánétól s nála is hiányzik olykor a művészi mértéktartás, de alakítása mindig egyöntetű, szerepszerű s a mellett egyéni. A többi szerepekről inkább más alkalommal, mikor valószínűbb, hogy a mi véleményünk az ő helyeslésükkel találkozik.

Megemlítjük még, hogy az operette rendezésén és kiállításán meglátott Deák Péter ügyes keze. — Közönség ez alkalommal a szokottnál kevesebb számban jelent meg.

Ma a „Kertész leány” című operette hozatik színre.

Helyi és vidéki hírek.

Kérelem. Azon t. előfizetőinket, kik előfizetési díjaikkal még hátrálékban vannak, kérjük tisztelettel, sziveskedjenek a hátrálékokat lehetőleg mielőbb beküldeni.

Megérdemelt előléptetés. Udvarnok István brassói kir. törvényszéki segédtelevkönyvvezetőt az igazságügyi miniszter ugyanoda televkönyvvezetővé nevezte ki, a hol 1880. évi január 1-től működik s pedig előbb mint irattárnok, később mint kiadó, végre 1883-ban segédtelevkönyvvezető, s mint ilyen vezette zernesti 17 község televkönyvi ügyeit a legnagyobb pontossággal. A szorgalmas, józan életű hivatalnok ki nevezésének őszintén örvendünk.

Pályázat van kiírva a brassói m. kir. illetékes hivatalnál — Tóth Endre áthelyezése folytán — üresedésbe jött fogalmazói állásra. — Pályázati határidő két hét.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár feltűnően gyengén volt látogatva úgy hozatal, mint kereslet tekintetében. Oka ezen körülménynek a gazdák tavaszi munkája, mely miatt azok nem jönnek a vásárra.

Ugy halljuk, hogy tekintettel a Dalegyet estélyére Dancz Lajos igazgató ur 7-ike helyett 6-án azaz pénteken fog előadást rendezni. Nagyon helyesen az igazi méltányosság így szokott nyilatkozni.

Dalestély. A brassói száz dalegyet („Kronstädter Männergesangsverein”) f. hó 30-án, ma este 8 órakor a „Nro 1.” nagytermében dalestélyt rendez. A

s a költő csak akkor állit előnkbe egy teljes alakot, ha azt hibáival együtt mutatja be. Aba Andrásnak különben szépen kidolgozott jelleme drámailag hibás, mert nem emberi.

Fátoly Ferkó alakja a legtermészetesebb. Két nő tartja lekötve őt, vétkezik mindkettő ellen, de szerette mind a kettőt s míg halála szánalomra kelt bennünket, egyszersmind megnyugtató is. Nem hagyhatom említés nélkül, hogy Fátoly Ferkó tetteiben, beszédjében sok az ellentmondás, a minek alapja a jellem szilárdság hiánya, a mi közvetlenül veszteséget okozza.

Hibája e darabnak még az is, hogy epizód részletek akadályozzák a főcselekmény menetét.

Azonban mint ezt már fölebb is említém egyszer, van a darabnak igen sok előnye is, erőteljes, szép nyelvezete, melynek nem egy gyönyörű hasonlata bilincseli le figyelmünket. Az epizódok s az epizód alakok is érdekesek s különösen nagy dicséretre szolgál Rátkaynak a cselekmény érdekeltő fokozása és az ügyes jelenetezés.

Hafz.

műsor 8 pontból áll, melyek között Uhland költeményei énekre átírva) a tulnyomók. Az estélyről zenészi referensünk jövő számban fog referálni.

A Bolonya külvárosi rendőri kirendeltséget figyelemztetjük arra a dögleletes tartalmu sánczra, a mely a Hajek-féle sörházból kiindulva, tartalmát egészen a Scherg-féle posztógyárig behozza a város közelébe. Három oldalról keríti be e miazmával teljes piszkos anyag a Jancsi rétet, a melyben, a honyédek és népfelkelő tisztek naponta gyakorlatot tartanak. A megyei főorvos, kit erre figyelemztettünk, oda nyilatkozott, hogy ez a rendőrség dolga. Röndnek tehát még a Jancsi réten is kellene lönyti.

Brassó-Fogarasmegye Gönöczy P. m. tanácsos által szerkesztett Posner-féle térképéből eddig aláírtak 521 példányt. Ismételtlen kérjük az illetőket a megrendeléssel sietni, mivel május 10-én tul megrendelést nem fogadhat el a kir. tanfelügyelőség.

E. M. K. E. székely kiállítás. A S.-Szent-Györgyön tartandó székely kiállítás felhívása és programja tegnap érkezett a brassómezei fiók egyletéhez. A kiállítás augusztus 25-ikétől 30-áig tart. Bejelentési iverk kaphatók lapunk szerkesztőjénél.

Egy szerkesztő jubilauma. Somogymegye s különösen Kaposvár város közönsége szép ünnepet ül holnap. Megünnepli Roboz István, a „Somogy” című lap szerkesztőjének 40 éves írói s hírlapírói jubilaumát. Az ünnepélyre lapunk is meghívott, — de mi csak távolból üdvözölhetjük az érdemekben megőszült pályatársat s őt ünneplő közönséget.

Postalopás Szabadkán. A szabadkai postahivatalnál, mint írják, nagy postalopás képezi la vizsgálat tárgyát. Egy 2500 frtot tartalmazó pénzes levél tűnt el, eddig megfoghatatlan módon.

Elítelt lapszerkesztő. A bukaresti törvényszék Panót, a „Lunta” nevű lap igazgatóját, felségstértő czikkért 2 évi fogságra és 5000 frank birságra ítélte.

Kirándulás Belgrádba, Orsovára és Herkulesfürdőbe. — A m. kir. államvasutak városi menetjegy irodája folyó évi május hó 7-én a budai dalárdával együttesen kirándulást rendez külön vonattal Belgrádba, — valamint vissza Herkulesfürdőbe innét külön vonattal Budapestre. — A részvételi jegyek árai beleértve a kirándulással egybekötött programmszerű ellátás, elszállásolás és hajozás költségeit, az I. osztály 39 frt és a II. osztály 31 frtot tesznek. Előjegyzések a városi menetjegy irodában elfogadtatnak, hol részletes programmok is kaphatók.

Öt millió palaczk szárviz. Levelezőnk a következőket írja: J. G. Popp dr. bécsi udvari fogorvos (Bognergasse 2.) a közkezdveltségű Anatherin-szárviz készítője, ki e kitűnő szárviz és fogkonzerváló szert már 40 óta készíti, összeállította az ezen idő óta szétküldött palaczkok statistikáját, mely alkalommal az eredmény 4650000 palaczk volt. Kevés konzerváló szer létezik, mely oly megérdemelt elterjedésnek örvendett volna, mint e fogviz, mely ma már csaknem distinguált család mozgószerkevényének kiegészítő részét képezi, mert rendkívül jó hatással van a fogakra és a szájr, meggátolja a borkő lerakódását, visszahadja a fogak szép színét, meggátolja a csontszut, csökkenti a fogfájást, konzerválja a foghúst, eltávolítja a rossz szárvizet, szóval: mindazon tulajdonságokkal bír, melyek kitűnővé teszik. Legtöbnyire a dr. Popp-féle fogszappannal vagy fogporral együtt használják, a mi kettős előnyt nyújt. De nem minden „Anatherin-szárviz” az, a mit így neveznek. Számos utánzat létezik ily elnevezés alatt, sőt hasonló csomagolással és vignettekkel, melyek a valódinál olcsóbbak, mert mi a valódi dr. Popp-féle Anatherin-szárviz a törvényes védjeggyel a palaczkok nagyságához képest 50 kr. — 1 frt és 1 frt 40 kr. addig a hamisítványok olcsóbbak. Meg kell még jegyeznem, hogy a magyar orvosok és gyógyszerészek is nagyban előmozdították e szárviz terjedését, mely minden gyógyszerárban, a fővárosban pedig Török József gyógyszerárban található.

Nyílt tér.*)

Pischinger torta, (461) 19—20

mely királyné ő Felsége által legmagasabb elismeréssel lett kitüntette s melynek eddig még felül nem mult kitűnő volta világhírt lett, naponként frissen kapható: **Porr Emil** csemegeárú-kereskedésében **Brassóban**.

Főszétküldési raktár: **Pischinger Oszkár**, Bécs, Brigittenau.

*) E rovat alatt megjelenteknek sem alakjáért, sem tartalmáért felelősséget nem vállal a szerk.

Brassai piaci árfolyam

— Adler L. Jakab jelentése. —

Brassó, 1887. április hó 30-án.

Román papirpénz	à 20 frankos	8.50 vétel	8.53 eladás
ezüstpénz	à 20	8.46	8.49
Napoleon'd'or (aranypénz)		10.—	10.05
Török lira		11.33	11.36
Arany		5.87	5.90
Orosz papirrubel		111.75	112.75

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

HIRDETMÉNYEK.

Szabóüzlet!

Van szerencsém ezennel tisztelttel értesíteni a nagyérdemű közönséget, hogy

a tavaszi szövetek már megérkeztek. Jutányos árak mellett a legszolidabb kiállítással szolgálok.

A n. é. közönség b. támogatásáért esd kész szolgálja

Zsigmond Áron

Brassó, Klastrom-utca 8.

Szám 151.—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881. LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbírósnak 740./1887. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és kiküldetést tartalmazó végzése folytán *id. Schmidt János* javára *Batschi György* ellen 650 frt 96 kr. tőke, ennek különböző időtől számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 56 frt 75 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságon lefoglalt és 392 frt 70 kr-ra becsült ingóságok, u. m.: lovak, szekerék, disznók, majorságok, valamint egy tehén és házi butorok, nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 2595./1887. számú kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis *Prázsmár* községében, a bérbe birtalom helyiségen leendő eszközölésére az 1887. évi május hó 2-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. törvényzikk 107-dik §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni; a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-a alapján árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1887. április hó 23.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

(194) 1—1

Szűgyártó segédek

keres alulirt. — Négy hónapi biztos munka van, jó fizetéssel és pedig darab-számra.

Ajánlatok intézendők: **Tuza Antal** szűgyártó mesterhez Brassóban.

(184) 3—3

Szám 144.—1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. törv.-czikk 102-ik §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. járásbírósnak 4616./1886. sz. alatt kelt végrehajtást rendelő és kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Mailath Radu* javára *Beer József* és *Beer Józsefné* hagyatéka ellen 194 frt tőke, ennek 1886. évi márczius hó 31-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 68 frt 50 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságon lefoglalt és 579 frt 30 kr-ra becsült ingóságok, u. m.: házi butorok és vendéglői szerelvények, nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 2929./1887. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis Brassóban, belváros, szentlélek-utca 146. sz. alatt leendő eszközölésére az 1887. évi május hó 3-ik napjának délutáni 3 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni; a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett törvényzikk 111. és

112. §-ai alapján az árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Brassó, 1887. április 23-án.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

195

JELENTÉS.

Járossy János temetkezési vállalata helyiségváltoztatás miatt le szállított áron ad el minden szakmába vágó cikket, valamint fakoporsókat stb.

Az árak a lehetőségig szállítottak alá.

Kiváló tisztelettel

Járossy János.

(185) 3—3

Szám 122./1887. végrh.

Árverési hirdetmény.

Alólirt bírósági végrehajtó az 1881-ik évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a brassói kir. törvényszéknek 1812./1887. szám alatt kelt végrehajtást rendelő és a brassói kir. járásbírósnak 2798./1887. sz. alatti kiküldetést tartalmazó végzése folytán *Weber Vilmos* javára *Laurentzi Mihály* s társai ellen 747 frt. tőke, ennek 1887. évi márczius hó 3-ik napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 48 frt. 05 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróságon lefoglalt és 799 frt. 23 kr-ra becsült ingóságok u. m.: házi butorok, bolti szerelvények és bolti árucikkek, nyilvános árverés útján el fognak adni.

Mely árverésnek a 3131./1887. sz. kiküldetést rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis *Földvár* 172. sz. alatt leendő eszközölésére 1887-ik évi május hó 8-ik napjának délutáni 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-ik évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is el fognak adni; a netalán elsőbbségi igénylők pedig felhivatnak, miszerint jogaikat az említett t. cz. 111. és 112. §-ai alapján az árverezés megkezdéséig érvényesítsék.

Az elárverezendő ingóságos vételára az 1881-ik évi LX. t. cz. 108. §-a szerint fizetendő.

Brassó, 1887. április hó 25. én.

Borsos Zsigmond,
kir. bírósági végrehajtó.

(196) 1—1

Lakatosműhelyi

berendezési tárgyak, mindenemű lakatos-szerszámok és kész munkák

nagy választékban és a helyiség kiürítése miatt igen olcsó árban kaphatók az Alsó-Nagy utcában 509. h.-sz. alatt. Az eladás és átvétel vasárnapokon délelőtt 9—12 óráig történik ugyanott.

Ezen házban az utcára nyíló bolti helyiség is bérbe kiadó.

(171) 6—6

Valódi brünni

Posztók s szövetek, métere 1 frttól fölfelé,

kitűnő minőségben szétküld magánosoknak is gyári árakon

Epstein Leopold

BRÜNNBEN.

Minták bérmentve.

Szám 3222.—1886. tlkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Kedei György* végrehajtónak o.-zsákodi *Grinda György* végrehajtást szenvedő el-

leni 152 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbíró) területén lévő O.-Zsákod község határon fekvő, az o.-zsákodi 20. számú telekjegyzőkönyvben foglalt s végrehajtást szenvedett és birtokos társa *Grinda Zsuzsanna* tulajdonául bejegyzett: 17, 19, 20, 321, 322, 377, 462, 486, 500, 523, 587, 607, 609, 611, 729, 730, 762, 764, 800, 803, 843, 851, 1100, 1236, 1551, 1568, 1664, 1665, 1666, 1667, 1668, 1669, 1696, 1697, 1706, 1709, 1742, 1951, 1978. helyrajzi számú ingatlanokra az árverést 384 frtban ezen megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi május hó 11-ik napján délelőtti 10 órakor O.-Zsákod község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladotni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az egyes ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis összesen 38 frt 40 krt készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényzikk 42-ik §-ában jelzett, árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1 én

3333. szám alatt kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. törvényzikk 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezésétől kiállított szabályszerű elismervény-átosztogatni.

Segesvár, 1886. december 8-án.

A kir. járásbíró, mint tlkvi hatóság.

Máthé,
kir. aljárásbíró.

(190) 1—1

Előnyös mellékkereset!

100 egész 300 frtot
kereshet havonta

nálunk mindenki, a törvény által megengedett sorsjegyek részletfizetés mellett eladásával 4—6 tőke és kockázattal (risico) nélkül.

Ajánlatok intézendők:

A fővárosi váltóüzlet-társaság
Adler és Társához, Budapesten.

Megnyitási jelentés!

Bátor vagyok az igen tisztelt közönségnek tudomására hozni, hogy Ó-Brassóban az általános ismert 5. számú, szép étteremmel bíró kerti helyiséget mint vendéglő átvetttem, melyet a fokozott igényeknek megfelelőleg átalakítottam és berendeztem.

A vendéglő helyiséget — ha az idő kedves — közelebbi vasárnapon, azaz f. évi május hó 1-én megnyitani fogom. A megnyitás az itt állomásczó cs. kir. II. gyalogezred zenekarának *Krausz Alajos* karmester ur vezetésével közreműködése mellett történik. Kezdeté este 6 órakor. — Belépti díj 20 kr.

Jóízű ételekről és jó minőségű italokról — jutányos árakon — gondoskodva van, és remélem szokott előzékeny s jó kiszolgálásom által a bennem helyezett bizalmat kiérdemelni. Kérem tehát a nagyérdemű közönséget, minél számosabban látogatásával szerencséseltetni.

Ezen alkalommal egyszersmind tudatni kívánom, hogy déli ebédet úgy a háznál, mint házon kívül a legjutányosabb árban kiszolgáltatni fogok.

Teljes tisztelettel **KOHN SÁNDOR.**

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképezés körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

(213) 34—*

Mély tisztelettel **Knapp M.,**
fényképész.

Végeladás!

Gyertyánffy és társa czég üzletében üzletlebo nyolítás miatt hatóságilag engedélyezett

teljes végeladás

van mindennemű selyem-, gyapju-, len- s gyapotcikkekéből leszállított árakon.

Mindenféle ruha- és kalapdiszkek a legújabb divat szerint.

Laskai Árpád

NŐI DIVAT- ÉS KÉSZ ÖLTÖNY-RAKTÁRA

(Brassó, virágos 325. szám alatt)

10

ajánlja a t. cz. közönségnek a

tavaszi és nyári évadra

ujonnan berendezett tüzletét, ugymint: divatszövetekben, férfi s női tavaszi és nyári szövetekben, fekete és színes cachmirok, selyemszövetek, selyem- és angol bársonyok, gyöngydiszkek, vásznak, Schroll féle chiffonok, oxfordt, creton, szalag, csipke, virág, disztollak, keztyűk stb. a legjutányosabb árak mellett. Cocus futószőnyegek.

Felsők és ruhamegrendelések gyorsan és olcsó árak mellett készíttetnek.

Nagy raktár férfi- s női fehérneműekben.

Nagy választék sifkoszorúban.